

ใบความรู้ เรื่อง คำอุทาน
หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ นิทานสารพัน
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ความหมายของคำอุทาน

คำอุทาน หมายถึง คำที่แสดงอารมณ์ของผู้พูดในขณะที่ตกใจ ตีใจ เสียใจ ประหลาดใจ หรืออาจจะเป็นคำที่ใช้เสริมคำพูด เช่นคำว่า อื้อ เอ๊ะ ว้าย โธ่ อนิจจา อ้อ เป็นต้น เช่น

เฮ้อ ! ค่อยยังชั่วที่เขาปลอดภัย

เมื่อไรเธอจะตัดผมตัดผมเสียที่จะได้ดูเรียบร้อย

ชนิดของคำอุทาน

คำอุทานแบ่งเป็น ๒ ชนิด ดังนี้

๑. คำอุทานบอกอาการ เป็นคำอุทานที่แสดงอารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด เวลาเขียนมักนิยมใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับไว้หลังคำนั้น เช่น

ตกใจ	ใช้คำว่า	ว้าย ว้าย แหม ตายจริง
ประหลาดใจ	ใช้คำว่า	เอ๊ะ ทือ หา
รับรู้ เข้าใจ	ใช้คำว่า	เออ อ้อ อ้อ
เจ็บปวด	ใช้คำว่า	โอย โอย อื้อ
สงสาร เห็นใจ	ใช้คำว่า	โธ่ โถ พุทโธ่ อนิจจา
ร้องเรียก	ใช้คำว่า	เฮ้ย เฮ้ นี่
โล่งใจ	ใช้คำว่า	เฮอ เฮ้อ
โกรธเคือง	ใช้คำว่า	ซิชะ แหม

๒ คำอุทานเสริมบท ไม่ใช่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับข้างท้าย ใช้เสริมคำอื่นเพื่อให้คล้องจองกัน ถ่วงเสียงของคำ หรือใช้เป็นคำสร้อยในคำประพันธ์บางชนิด

๒.๑ คำที่กล่าวเสริมขึ้นเพื่อให้คล้องจอง หรือมีความหมายในการพูดดีขึ้น คำเสริมอาจอยู่ข้างหน้า ข้างหลัง หรือกลางคำก็ได้ เช่น หนังสือ**หนึ่ง**หา, **ลิ้ม**หูลืมตา ,**กาง**กึ่งกางเกง **วัด**วา ร**ถ**รา

ผู้หลักผู้ใหญ่ หัวหลักหัวตอ สับประดีสี่ประคนฯลฯ

ทำเสร็จเสียทีจะได้หมดเรื่อง**หมด**ราวกันไป

เมื่อไรเธอจะ**หาง**หางาน**ทำ**เสียที

เธอเห็นฉันเป็น**หัวหลักหัวตอ**หรืออย่างไร

๒.๒ คำที่แทรกลงในระหว่างคำประพันธ์ เพื่อให้เกิดความสละสลวยและให้มีคำครบถ้วนตามต้องการในคำประพันธ์นั้น ๆ คำอุทานชนิดนี้ใช้ เฉพาะในคำประพันธ์ ไม่นำมาใช้ในการพูดสนทนา เช่น แล, นา , ฤา , แอ, เอย ,เฮย ฯลฯ

เสียงเพลงไพเราะ**ครั้น**

คลอซอ **พ้อ**ฮา

รักศักดิ์สงวน**สัจธรรม**

เทิดเกียรติ **พ้อ**เฮย

หน้าที่ของคำอุทาน มีดังนี้คือ

๑. ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกของผู้พูด เช่น

- ตายจริง ! ฉันลืมเอากระเป๋าใส่ตังค์มา

- โธ่ ! เธอคงจะหนาวมากละซิ

- เอ๊ะ ! ใครกันที่นำดอกไม้มาวางไว้ที่โต๊ะของฉัน

๒. ทำหน้าที่เพิ่มน้ำหนักของคำ ซึ่งได้แก่คำอุทานเสริมบท เช่น

- ทำเสร็จเสียทีจะได้หมดเรื่อง**หมด**ราวกันไป

- เมื่อไรเธอจะ**หาง**หางาน**ทำ**เสียที

- เธอเห็นฉันเป็น**หัวหลักหัวตอ**หรืออย่างไร

๓. ทำหน้าที่ประกอบข้อความในคำประพันธ์ เช่น

- แมวเอ๋ยแมวเหมียว

- มดเอ๋ยมดแดง

- กอ เอ๋ย กอไก่อ